

købing (Rørdam). De fordre, at valgbar maa ingen være, som ikke har Indfødsret, men subsidiært slutte de sig til Flertallets Forslag, som gaar ud paa, at Indfødsret kræves til Valgbarhedsret, men dog, at de, der en Gang have faaet Ret som valgbare, beholde denne, i alt Fald i 10 Aar.

Det blev under Forhandlingerne fra alle Mindretallenes Side stærkt fremhævet, at det var aldeles uhørt nogetsteds i Verden, at man gav Folk ikke alene Valgret, men ogsaa Ret til at blive valgte, naar de ikke havde Indfødsret. Af Grunde, som jeg ikke nærmere skal omtale, har jeg ikke tidligere imødegaaet denne Tanke, men jeg skal dog tillade mig at gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, at det uhorde alligevel er hørt. Jeg har her en Lovsamling for 1858, hvori der findes en Bekendtgørelse om Nørresundbys Kommunalvæsen, og der staar der i § 4: „I Valget af Medlemmerne til Kommunalrepræsentationen er enhver af Kommunens Beboere berettiget til at deltage, som holder egen Dug og Disk og er 25 Aar gammel, har svaret kommunale Afgifter og har haft fast Bopæl i Kommunen eet Aar“. Det er i Nørresundby, ikke i en Kolonide i Verden, men vort eget Land, at en Mand har Valgret, naar han blot har boet i Kommunen i et Aar. Og med Hensyn til Valgbarhed siger samme Lov: „Medlemmerne af Kommunalrepræsentationerne kunne vælges blandt alle de valgberettigede“. Altsaa i Nørresundby behøver man ikke Indfødsret for at have Valgret og heller ikke for at være valgbar. Jeg har her en Lovsamling for 1867. Deri findes et Regulativ for Handelspladsen Marstal. I sammes § 4 staar: „Berettigede til at deltage i Valget af den større Halvdel af Kommunalrepræsentationens Medlemmer ere samtlige de Beboere i Handelspladsen, som ere i Besiddelse af de for Valgbarhed til Folketinget, med Undtagelse af Indfødsret, foreskrevne Betingelser“, og i § 5 bestemmes det, at valgbar som Medlem af samme Repræsentation er enhver, som er valgberettiget ved Valgene af den større Halvdel af Kommunens Repræsentation. Det er i Marstal. Det ligger ogsaa her i Landet, saa det er ikke noget aldeles uhørt, at man kan have Valgret og Valgbarhed uden Indfødsret. Jeg har ikke haft Lejlighed til at se andre Bestemmelser efter — der findes ingen samlede Love for Handelspladserne —, men jeg tvivler ikke om, at man vil finde de samme Regler for alle de andre Handelspladser. Dog tør jeg ikke udtale mig

bestemt i saa Henseende. Men jeg skal ærlig tilstaa, at det var først i Gaar, jeg opdagede dette, thi havde jeg kendt det før, var jeg ikke gaaet med til Ændringsforslaget under Nr. 8, men havde *ubetinget* fastholdt Regeringsforslaget, som er fremgaaet af Forhandlinger med Kolonialraadene og efter Indstilling af Guvernementet, og de have dog en lille Smule Forstand paa, hvad der kan være af Interesse for Øerne. Naar jeg siger, at jeg ikke har kendt det, vil jeg ikke staa her som et sort Faar alene; jeg paastaar, at der var ingen i hele Udvalget, der vidste af det, thi ellers var det kommet frem under Forhandlingerne.

Jeg tillader mig hermed at foreslaa, at Tinget stemmer for alle de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget og af Flertallet, og at det nedstemmer alle de øvrige Ændringsforslag.

Finansministeren (*Vilhelm Lassen*):

Jeg bringer det ærede Udvalg, respektive dets Flertal, min Tak for den Tilslutning, som det har givet mine Forslag i det hele. I det hele og store maa jeg jo sige, at de Forslag, jeg har stillet, have vundet Tilslutning i Udvalget, og jeg kan med det samme sige, at jeg kan tiltræde samtlige de Ændringer, som enten hele Udvalget eller dets Flertal har foreslaaet.

Navnlig har der jo i Udvalget været Enighed om, at man tiltraadte Forslaget om Ordningen af det økonomiske Mellemværende mellem Kolonierne og Moderlandet. Mod den Deling, jeg her havde foreslaaet, hvorefter Moderlandet skulde overtage Udgifterne til Guvernementet, Gendarmeriet og Kirken med dertil hørende Pensioner, har der overhovedet ikke været ført nogen Kritik; man har fundet dette Grundlag rigtigt og har sluttet sig dertil. Man har endvidere sluttet sig til mit Forslag om at gøre denne Deling effektiv, det vil sige effektiv saaledes, at man kunde være sikker paa, at det ikke blot blev paa Papiret, Kolonierna kom til at betale alle øvrige Udgifter, men at man havde Midler i Hænde til at tvinge dem til at betale, til virkelig at overholde den Forpligtelse, de havde paataget sig. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg er glad ved, at man paa dette Punkt har sluttet sig til mit Forslag, thi det var unægteligt for mig et Hovedpunkt. Naar man hører paa Forhandlingerne i disse Dage, skulde man egentlig ikke tro, at den Ting var saa vigtig, men naar man tænker paa, hvad der er gaaet forud i alle de foregaaende Aar, vil man